

Magdaléna Kvasničková: „Komparace básně a písně na příkladě textů Jakuba Čermáka“, FF UK, 2024

Posudek vedoucího práce

Magdaléna Kvasničková si pro bakalářskou práci sama a aktivně zvolila předkládané téma a její práce od začátku vznikala s vědomím nejistého terénu, v němž se pohybuje. Souvislost básně a písně stojí z pohledu dějin u počátků poezie a i dnes, kdy jsou obě formy obvykle přijímány a recipovány odlišným způsobem, a zkoumány převážně odděleně, nesou básně stopy svého původu, přinejmenším důrazem na zvukovou složku, což je jistou výzvou ke srovnávání. Současné teoretické přístupy k poezii a písňové tvorbě dávají možnosti, jak oba typy srovnávat, nicméně neexistuje ustálený úzus ani dostatečný popis velké škály různorodých možností.

Jedním z přínosných momentů předkládané práce je materiál. Jde o dva související soubory jednak básní a jednak písní téhož autora (Jakuba Čermáka), které díky této souvislosti poskytují základ ke komparaci, přínosem je také to, že autorka měla v případě písní k dispozici autorský textový podklad.

Práce vznikala relativně dlouhou dobu a provázely ji poměrně časté konzultace a diskuze, během nichž si autorka postupně ujasňovala koncepci. Jako školitel hodnotím přístup Magdalény Kvasničkové velmi pozitivně.

Text je rozdělen na dvě hlavní části, v první z nich autorka popisuje teoretická a historická východiska pro zkoumání vztahu písně a básně, ve druhé se věnuje analýze konkrétních textů a písní. V teoretické části prokazuje slušnou znalost relevantní literatury i důležitých úseků z dějin problému.

V analytické části se práce zabývá nejprve srovnáním dvou textových souborů – básnické sbírky *Středohoří* a písňového alba *Teorie dospělosti*, poté srovnáním textu a hudebního záznamu písní. Tato poslední část je metodicky nejnáročnější, ale zároveň také velmi přínosná, protože pracuje nejen s textem, ale také se zvukovou realizací písní. Je otázkou, k níž se práce ovšem vyjadřuje, jak vnímat textové podklady písní, které poskytne jejich autor. I přes tuto metodickou nejistotu, která má své zajímavé analogie například ve studiích o trubadúrské písni, ale materiál vykazuje posuny mezi textem a nahrávkou, které jsou signifikantní a přinášejí zajímavé postřehy, jež je poté možné uvést do vztahu s přechozími částmi analýzy.

Práci Magdalény Kvasničkové pokládám za přínosnou, oceňuji přístup autorky i její zájem o téma. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení výborně.

V Praze, 20. 5. 2024

doc. Josef Hrdlička

Ústav české literatury a komparatistiky FF UK